

عنوان مقاله:

کاهش سرمایه اجتماعی، دولت و مشارکت مردم

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت سرمایه اجتماعی، دوره 3، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حسین رحمت الهی - دانشیار پردیس فارابی، دانشگاه تهران، ایران

احسان آقامحمدآقایی - دکتری حقوق عمومی، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهدی بالوی - استادیار، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر سیاست دولتهایی را از این منظر تحلیل می کند که به ضرورت واگذاری بخشی از قدرت به شهروندان و پاسداشت حق همسان شهروندان و دولت در اعمال قدرت، واقعی نمی نهند. هدف اصلی مقاله پیش رو بررسی آثار مشارکت ناپذیری دولت در سرمایه اجتماعی است و فرضیه پایه تحقیق بیان می کند مشارکت ناپذیری دولت به صورت کاهش سرمایه اجتماعی و انسانی نمود می یابد و حریم جامعه، حیات مدنی شهروندان و اخلاق عمومی را به شدت آسیب پذیر و دستخوش ناامنی و تهدید می کند. از این رو، هر چه دولت در تحکیم فضای اعتماد و رضایتمندی عمومی، از طریق انتقال قدرت به شهروندان بکوشد و در برخورد با شهروندان مشارکت گرا جلوه کند، به همان نسبت جامعه را در برابر آسیب ها و ناهنجاری های اجتماعی مصون می دارد و به تقویت سرمایه اجتماعی می انجامد. مقاله حاضر به روش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از شیوه علت یابی داده ها، می کوشد در جهت تبیین و توجیه مدعای مطرح شده، گام بردارد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری حوزه عمومی، اخلاق زدایی عمومی، کاهش سرمایه اجتماعی، نارضایتی عمومی، مشارکت مردم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526099>

